

Упражнение 89-о.

Кога мѣри да тръгне чюженецъ-тѣ? — Мѣри да тръгне днесъ. — Кое врѣмѧ? — На единъ и половинѣ. — Мѣрите ли да тръгнете довечера. — Мѣрж да тръгнѣ утрѣ. — Тръгна ли днесъ Французинъ-тѣ? — Тръгва утрѣ. — Каждѣ отхожда? — Отхожда у приятель-тѣ си. — Отхожда ли у Англичяни-тѣ? — Отхожда. — Тръгвашъ ли утрѣ? — Тръгвамъ сега. — Кога мыслите да пишете на приятели-тѣ си? — Мыслѫ да имъ пишѫ днесъ. — Отговаряте ли ви ся приятели-тѣ ви? — Отговаряте ми ся. — Отговаряте ли ся на братовы-тѣ ми письмца? — Отговаримъ ся. — Начина ли братъ ви да ся учи италиански (italien)? — Начина да ся учи (à l'apprendre). — Можете ли да хортувате французски (— parler français)? — Могж да хортувамъ (— le parler) малко. — Начинать ли приятеліе-тѣ ви да хортувати нѣмски? — Начинать да хортувать. — Могжть ли да го пишѫтъ? — Могжть да го пишѫтъ. — Начина ли търговецъ-тѣ да продава? — Начина. — Хортувате ли прѣди да чюете? — Слушамъ прѣди да хортувамъ. — Слушия ли ви братъ ви прѣди да хортува? — Хортува прѣди да мя послушя. — Четжть ли чида-та ви прѣди да пишѫтъ? — Нишижтъ прѣди да прочетжтъ.

Упражнение 90-о.

Мете ли слуга-та ви магазж-тѣ прѣди да иде на тържище-то? — Отива на тържище-то прѣди да помете магазж-тѣ. — Ніешъ ли прѣди да излѣзешь? — Излизамъ прѣди да піш. — Мѣринъ ли да излѣзешь прѣди да ханишъ? — Мѣрж да ханиж прѣди да излѣзж. — Събува ли си сынъ ви посталы-тѣ прѣди да си съблѣче дрехж-тѣ? — Ните си посталы-тѣ събува нито си дрехж-тѣ съблачя. — Изваждамъ ли си ржкавици-тѣ прѣди да си свалѣ шапкж-тѣ? — Сваляте си шапкж-тѣ прѣди да си извадите ржкавици-тѣ. — Могж ли да си събуї посталы-тѣ прѣди да си извадж ржкавици-тѣ? — Не можете да си събуете посталы-тѣ прѣди да си извадите ржкавици-тѣ. — Кое врѣмѧ ханивамъ? — Ханивате на осмѣ и половинѣ. Кое врѣмѧ ханива Американецъ-тѣ? — Ханива всякий день на девять. — Кое врѣмѧ ханивать чида-та ви? — Ханивать на седьмь. — Ходите ли у бащж ми прѣди да ханинете? — Ходж у него прѣди да ханиж.

УРОКЪ 29-ЫЙ.

VINGT-NEUVIÈME LEÇON.

За сравнителны-тѣ и прѣвъходителны-тѣ (des comparatifs et des superlatifs).

Видѣхмы (ур. 16. и 27.) че сравнителный стынъ кога иска да покаже равенство става съ **autant'** и **aussi**, а кога-то иска да покаже повече или по-добро съ **plus**, а кога иска да покаже по-малко или по-долне, съ **moins**. А сега казвамы че прѣвъходителный стынъ става отъ сравнителный като му ся прибави членъ, като: